

נורית פלד-אלחנן לא נישקתי את ילדתי

לא נשקתי את ילדתי
לא ביום ולא בלילה

בבקר היו ידי רטובות מכלים
בלילה היו פניה קרים מן הדם

ילדתי שוכנת עפר

לא נשקתי את ילדתי
לא ביום
ולא בלילה

נמלטה ילדתי מידיה
של אם שברחה מפניה,
והיתה לשוכנת עפר

לא נשקתי את ילדתי
לא ביום
ולא בלילה

ילדתי אילה שלוחה מן המים
אמה לביאה מובסת מדם

לא נשקתי.

דחה העפר את המים
כי רזה העפר מן הדם.